

Svar (1/12 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det sovjetiske resolutionsforslag om for-dømmelse af atomvåbenkrig svarer i sit sigte og sin holdning til den tekst vedrørende »Førstebrug af kernevåben«, som på forslag af Sovjetunionen blev vedtaget på 36. generalforsamling i 1981 om »Forhindring af en nuklear katastrofe« (Res. 36/100). I en kommentar i Politiken den 14. januar 1982 betegnede daværende udenrigsminister Kjeld Ole-sen dette forslag som ensidig propaganda, idet han samtidig gjorde opmærksom på den række af forslag om standsning af atomvåbenkapløbet og de opfordringer til nedrustningsforhandlinger, som Danmark havde støttet under generalforsamlingen.

Som det var tilfældet i 1981, er det sovjetiske forslag koncentreret om en fordømmelse af enhver førstebrug af kernevåben, som er i modstrid med NATOs strategi om »det fleksible svar« (flexible response) – der er en naturlig konsekvens af Warszawapagt-landenes overlegenhed på det konventionelle område i Europa. Dette er i fuld overensstem-melse med FN-pagtens artikel 51 om medlemslandenes ret til individuelt eller kollektivt at imødegå et eventuelt angreb, og NA-TO-traktatens artikel 5 henviser direkte til denne artikel i FN-pagten.

For regeringen var der derfor – som det var tilfældet for den daværende regering i 1981 – ingen tvivl: Danmark måtte stemme nej til et ensidigt østligt propagandaforslag, der var i klar modstrid med NATOs strategi. Efter regeringens opfattelse bør opmærksomheden i stedet koncentreres om realistiske og konstruktive nedrustningsforslag, der har ud-sigt til at føre til resultater.

Spm. nr. S 236

Til forsvarsministeren (25/11 83) af:

Ikast (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der overalt i forsvaret udvises større opmærk-somhed over for mulige besparelser på udgif-ter til forsendelser, herunder portoudgifter?«

Begrundelse

Af Jydske Tidende fra den 22. november d.å. fremgår det, at det vil være muligt alene

i hæren at spare 200.000 kr. årligt ved at frankere forsendelser til tjenestestederne kor-rekt. Tager man forsvaret under ét, må der formodes at være tale om en ikke ubetydelig besparelse.

I en tid med knappe økonomiske ressourcer til det danske forsvar er der hårdt brug for at udnytte de økonomiske midler så godt og så rationelt som muligt. Det synes derfor oplagt, at der tages initiativ til at komme eventuelle unødvendige portoudgifter til livs.

Svar (29/11 83):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Forsvarskommandoen har i februar 1981 udsendt bestemmelser for fællessekretariatet og sekretariatet på hærens tjenestesteder. Heri findes de gældende regler for posttjenesten, hvorom blandt andet er anført følgen-de:

Al udgående post pakkes og frankeres, og posten afsendes efter følgende retningslinier:

- Der afsendes post én gang dagligt.
- Postforsendelse til samme adressat pakkes i én forsendelse.
- Inden postafgang kontrolleres adresser og afsenderbetegnelse. Ufrankererede postfor-sendelser fra myndigheder m.fl., der ikke er stemplet med tjenestestempel på kuver-ternes bagside, afvises.
- Sekretariatslederen kan udstede de nød-vendige postfuldmagter.

Forsvarskommandoen orienterer med visse mellemrum myndighederne om forsvarets økonomiske situation. Ved skrivelse af 1. september 1981 har forsvarskommandoen således pålagt tjenestestederne at forstærke bestræbelserne for at opnå besparelser blandt andet i udgifterne til administration, herun-der også portoudgifter.

I samme skrivelse blev tjenestestedscheferne anmodet om at yde en ekstraordinær ind-sats for at opnå besparelser samt om at ori-entere herom i samarbejds-, kontakt- og tals-mandsudvalg.

Med den givne anledning har jeg anmodet forsvarskommandoen om ved først givne lej-lighed at indskærpe betydningen af, at de fastsatte bestemmelser nøje overholdes.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at forsvarets sam-lede udgifter til frimærker, frankostempling, postgirogebyrer samt giroblanketter m.v. i 1982 udgjorde ca. 6,3 mill. kr.